

فئودور داستایفسکی

مردمان فرودست

برگردان:

پرویز شهدی

نشر به سخن

www.ketab.ir

سرشناسه:	داستایوسکی، فنودور میخائیلوویچ ۱۸۲۱-۱۸۸۲ م. Dostoyevsky, Fyodor
عنوان و نام پدیدآور:	مردمان فرودست/ فنودور داستایفسکی؛ برگردان پرویز شهدی.
مشخصات نشر:	تهران: به سخن، ۱۳۹۳.
مشخصات ظاهری:	۲۲۴ ص.
شابک:	978 - 600 - 94844 - 5 - 4
وضعیت فهرست‌نویسی:	فیبیا
یادداشت:	کتاب حاضر از متن فرانسه تحت عنوان: «Les pauvres gens» به فارسی ترجمه شده است.
موضوع:	داستان‌های روسی - قرن ۱۹ م.
شناسه افزوده:	شهدی، پرویز، ۱۳۱۵ - مترجم.
رده‌بندی کنگره:	۴ PG۳۳۶۰ م. ۱۳۹۳
رده‌بندی دیویی:	۸۹۱/۷۳۳
شماره کتابشناسی ملی:	۳۷۱۹۳۹۵

مردمان فرودست

فنون دور دستایفسکی

برگردان: پرویز شهیدی

چاپ اول، تهران، ۱۳۹۴ ه.ش.

۱۲۰۰ نسخه

لیتوگرافی: غزال

چاپ: چاپخانه‌ی منصور

طرح جلد: محسن سعیدی

همه‌ی حقوق محفوظ است.

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۸۴۴-۵-۴ - ۹۷۸-۶۰۰-۹۴۸۴۴-۵-۴ - 978 - 600 - 94844 - 5 - 4

ناشر همکار: انتشارات مجید

وب سایت: www.majidpub.com

آدرس دفتر: تهران، انقلاب، خ ۱۲ فروردین، خ لبافی‌نژاد، شماره ۲۴۰

تلفن: ۶۶۴۹۱۵۸۸ - ۶۶۴۹۵۷۱۳

۱۶۵۰۰ تومان

پیش‌گفتار

کتاب «مردمان فرودست» همان طور که می‌دانیم اولین کتاب داستایفسکی است. نخستین گام در راهی که از او یکی از نام‌آورترین نویسندگان جهان را ساخت. سبک نوشتاری بسیار ساده و حتا عامیانه است. دو نفر که تحصیلات چندانی ندارند، در کمال سادگی و بی‌پیرایگی، غم و غصه‌ها، نازاحتی‌ها و محبت صمیمانه‌شان را طی نامه‌هایی با هم رد و بدل می‌کنند. همین سادگی و بی‌پیرایگی بود که دو منتقد بزرگ و صاحب‌نام روس: بلینسکی و نگراسوف را چنان به شوق آورد که اعلام کردند ستاره‌ی درخشانی در عالم ادبیات روس ظهور کرده است. پیش‌بینی‌شان درست بود و داستایفسکی گامی بسیار بلندتر از آن‌چه آن‌ها حدس می‌زدند، نه تنها در ادبیات ملت روس، بلکه در همه‌ی جهان برداشت. استثنایی بودن خود داستایفسکی و زندگی‌اش، بلاهایی که به سرش آمد، سختی‌هایی که کشید، با توجه به ویژگی‌های روحی و اخلاقی خاصی که داشت، همگی باعث شدند آثاری به وجود بیاید که در ادبیات جهانی بی‌نظیرند. از این‌ها گذشته داستایفسکی پدیده‌ی جدیدی را در آثارش آفرید که تا آن موقع ناشناخته بود و پس از او «روان‌شناسی» نام گرفت. او با تجزیه و تحلیل و روان‌کاوی ذهن خودش و آن‌چه در آن به صورت صدها شخصیت متفاوت، با اخلاق‌ها و روحیه‌های گوناگون وجود داشت، سبک جدیدی را در عالم نویسندگی ایجاد کرد که سرمشق و راهنمای بسیاری از نویسندگان جهان پس از خودش شد.

همان‌طور که اشاره کردم سبک نوشتاری نامه‌ها بسیار معمولی است، گاه

با تکرارهای فراوان، جمله‌های شکسته بسته، اما پراحساس، سرشار از محبت و عاطفه. سبک احساسی و چهارچوب طبیعت‌گرای آن بهانه‌ایست برای تحقیق و بررسی ضمیر ناخودآگاه آدم‌ها. در نامه‌های این دو نفر بسیاری مطالب پنهان و ناگفته می‌مانند، اما گاه، انگار ناآگاهانه (البته از سوی نویسنده به عمد) پرده از روی احساس‌های بیان نشده کنار زده می‌شود و خواننده را منقلب می‌کند. طبیعی بود که با چنین آغازی، پایان کار «برادران کارامازف» باشد که همچون نگینی بی‌همتا برای همیشه بر تارک ادبیات جهان می‌درخشد.

پ.ش.

www.ketab.ir